

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

12 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Iurie Diaconu,

Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2019, declarat în propria cauză penală, de către inculpata

Panainte Zinaida XXX, născută la XXX,
originară și domiciliată în XXX.

Termenul examinării cauzei:

Instanța de fond de la 11.07.2018 pînă la 25.10.2018;

Instanța de apel de la 16.11.2018 pînă la 21.03.2019;

06.06.2019 pînă la 03.09.2019;

Instanța de recurs de la 08.11.2019 pînă la 12.02.2020.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni, sediul Central din 25 octombrie 2018, a fost încetat procesul penal în cauza lui Panainte Zinaida, învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal, pe motivul intervenirii termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că, Panainte Zinaida, urmărind scopul falsificării probelor în cadrul unui proces civil, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, la data de 17 ianuarie 2011, având calitatea de pârât în cadrul procesului civil nr. 2-23/11, la cererea de chemare în judecată depusă de Tozlovan Nina către primăria Negrești, cu privire la anularea dispoziției de destituire din funcția publică de specialist pentru reglementarea regimului funciar, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la serviciu, anularea dispozițiilor de sancționare disciplinară, anularea parțială a contractului individual de muncă în partea clauzei contractuale ce ține de durata contractului individual de muncă și repararea prejudiciului moral, folosind procesul-verbal nr. 3 din 27 ianuarie 2010 al Comisiei de evaluare a cunoștințelor funcționarilor publici din administrația Primăriei Negrești, despre care cunoștea cu certitudine că conține date vădit false, fapt confirmat prin raportul de expertiză în comisie nr. 958-959 din 19 iunie 2015, efectuat de către expertul-criminalist CNEJ, intenționat, personal 1-a prezentat în proces în calitate de probă, solicitând a fi anexat la materialele procesului civil în scopul obținerii unei hotărâri favorabile pentru sine. Ulterior, instanța de judecată, acceptând procesul-verbal sus indicat în calitate de probă la examinarea cazului descris, la data de 28 martie 2011, prin hotărâre a dispus menținerea dispoziției primarului XXX din 3 august 2010 „Cu privire la destituirea din funcția publică”, prin care Tozlovan Nina a fost destituită din funcția de specialist pentru reglementarea regimului funciar.

Acțiunile inculpatei Panainte Zinaida au fost încadrate în baza art. 310 alin. (1) Cod penal, ca falsificarea probelor în procesul civil de către un participant la proces.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, inculpata Panainte Zinaida, a atacat-o cu recurs.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2019a fost respins, ca nefondat, recursul inculpatei Panainte Zinaida XXX, declarat împotriva sentinței Judecătorei Strășeni, sediul Central din 25 octombrie 2018 și menținută această sentință fără modificări.

5. La 21 mai 2019, condamnată Panainte Zinaida a depus o cerere cu privire la revizuirea sentinței Judecătorei Strășeni, sediul Central din 25 octombrie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2019.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2019, s-a respins, ca inadmisibilă, cererea condamnatei Panainte Zinaida, cu privire la revizuirea sentinței Judecătorei Strășeni, sediul Central din 25 octombrie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2019, în cauza penală privind condamnarea Panainte Zinaida, de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) Codul penal.

6.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, condamnată Panainte Zinaida nu a indicat nici un temei concret de revizuire prevăzut de art. 458 Cod de procedură penală, nici în ședința de judecată a instanței de recurs n-a indicat asupra unui temei de revizuire, prevăzut de această normă, or, Panainte Zinaida nu este de acord cu decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2019, prin care a fost respins, ca nefondat, recursul inculpatei, declarat împotriva sentinței primei instanțe prin care s-a încetat procesul penal în cauza lui Panainte Zinaida, învinuită de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 310 alin. (1) Cod penal, pe motivul intervenirii termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

Astfel, argumentele condamnatei sunt formale, nu au suport legal și nu se încadrează în temeiul prevăzut de art. 458 alin. (3) Cod de procedură penală.

Instanța de recurs a subliniat că revizuirea reprezintă calea de atac extraordinară prin care hotărârile judecătorești ce nu reflectă adevărul sunt scoase de sub autoritatea lucrului judecat, fiind viciate, pe fond, datorită necunoașterii în întregime a situației de fapt, a folosirii probelor false sau a coruperii subiecților oficiali care au desfășurat procesul, fie de existența a două sau mai multe hotărâri judecătorești inconciliabile.

Finalitatea revizuirii constă în înlăturarea erorii juridice, iar funcția procesuală a instanței se concentrează în înlesnirea descoperirii adunării și deducerii în fața justiției a unui material probator cu totul inedit sau cel puțin necunoscut instanței, care să permită cunoașterea erorii juridice și lichidarea ei.

Instanța de recurs a mai reiterat și faptul că Panainte Zinaida ar trebui să concretizeze temeiurile cererii de revizuire și în dependență de ele, în cazul înaintării unei eventuale în adresa instanței de fond, sau în adresa procuraturii competente.

7. Nefiind de acord cu decizia Curții de Apel, inculpata Panainte Zinaida declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acesteia cu transmiterea cauzei la rejudecare în prima instanță. Recurenta invocă aceleași motive declarate în cerera de revizuire.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate și ținând cont de opinia părții vătămate expusă în referință, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, doar în temeiurile prevăzute de lege.

Potrivit art. 420 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile supuse recursului pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel ca instanțe de apel.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (4) cererea de recurs trebuie să conțină denumirea instanței care a adoptat decizia în apel, data pronunțării deciziei de apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului și alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Însă, în recursul declarat, în pofida prevederilor enunțate, lipsește decizia curții de apel ca instanțe de apel și nu este indicat nici un temei din cele nominalizate în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind omisă totalmente specificarea unor concrete erori de drept și argumentarea ilegalității deciziei contestate în acest sens.

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nominalizat nu întrunește condițiile legale de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al inculpatei cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de formă și conținut.

Astfel, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele de conținut, el urmează a fi declarat inadmisibil.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de inculpata **Panainte Zinaida XXX**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2019, în propria cauză penală, deoarece recursul nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **12 martie 2020**.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan